

WANDELVAKANTIE MALLORCA

SIERRA TRAMUNTANA
AUGUSTUS 2024

REISBESCHRIJVING

Mallorca is Europa's vakantie-eiland nummer één. Op slechts enkele uren vliegen van België wacht de vakantieganger een typisch mediterrane manier van leven, en dit met meer dan 300 dagen zon per jaar. Voor natuurvrienden is dit een uitermate aantrekkelijk en veelzijdig eiland. Ver weg van de overvolle kusten in het zuiden komen wandelaars en klimmers in het stille binnenland volledig aan hun trekken. Lieflijke dalen, spectaculaire kloven en niet in de laatste plaats de imposante bergketen van de Serra de Tramuntana maken het Middellandse Zee-eiland tot een zeer bekoorlijk reisdoel, dat ontelbare panoramische toppen en landschappelijke ontdekkingen te bieden heeft. Speciaal in het voorjaar laat Mallorca zich van zijn mooiste kant zien, als weiden vol bloemen en honderdduizenden amandelbomen hele landstreken in bloeiende tuinen veranderen. En wat Mallorca extra attractief maakt: van in de bergen ligt de zee vaak binnen gezichtsbereik. Af en toe krijgen we zicht op een van de 85 nog bewaard gebleven wachttorens die uit angst voor piraten rondom het eiland zijn gebouwd. En ver van de gebaande wegen vind je zo nu en dan zelfs nog een eenzame baai om een duik in te nemen. We doen wandelingen langsheen de GR 221 en bezoeken er enkele hutten. We doen klovenwandelingen, waarbij de oorspronkelijke natuur van Mallorca kan worden verkend. We wandelen in de voetsporen van kalkbranders, kolenbranders en sneeuwverzamelaars, die een dicht vertakt netwerk van paden hebben achtergelaten. Bijzonder romantisch zijn de wandelingen over geheime smokkelaarspadjes, oude ruitersporen en vooral de onlangs weer gerestaureerde geplaveide pelgrimspaden. Tijdens onze wandelingen komen we in idyllische dorpjes waarvan 4 die op de lijst staan van "10 mooiste dorpen van de Balearen".

DEELNEMERS

Vlnr, Ludwig D'Haese (reisleder-Merchtem), Myriam Daamen (As), Wies Daamen (Holsbeek), Marijke Beelen (Herent), Sofie Geenen (Borgerhout), Mimi Vermeir (Dendermonde), Erna Schelvis (Mortsel), Det Barbay (Herent) en Viviane Piette (Kortenbergh)

Zondag 18 augustus 2024

Al vroeg in de voormiddag landen we op de luchthaven La Palma in Mallorca. Na ons geïnstalleerd te hebben in ons hotel brengen we een bezoek aan het pittoreske bergdorpje Fornalutx.

Reeds van ver zien we het bergdorpje Fornalutx liggen.

Het dorp zelf is ongetwijfeld de belangrijkste bezienswaardigheid. De kans om door de smalle straatjes te lopen, de architectuur en de traditionele schoonheid te bewonderen. Dit trekt jaarlijks duizenden bezoekers. Het meest opvallende gebouw is het huidige stadhuis, met

onder meer een 17e-eeuwse verdedigingstoren. De kerk is een andere must-see attractie, met de mix van de originele gotische kenmerken en barokke renovaties die een unieke mix creëren.

Het authentieke bergdorp Fornalutx ligt hoog in het Tramuntana-gebergte met uitzicht op Sollèr. Vaak aangeduid als het 'mooiste dorp van Spanje', combineren de stenen gebouwen en

rode pannendaken met de geur van de omliggende sinaasappel- en citroenboomgaarden voor een traditionele, rustieke charme.

Fornalutx heeft 687 inwoners (1 januari 2016) en ligt op een hoogte van 149 meter in het centrum van de Serra de Tramuntana, een gebergte dat zich uitstrekt van de ene kant van

Mallorca naar de andere, en is omgeven door een diepe vallei die begint in de Puig Major en eindigt in Soller. Fornalutx is een schilderachtig dorpje en de omgeving heeft een grote landschappelijke waarde.

Het is een van de meest bezochte plaatsjes op Mallorca. Er wonen veel buitenlanders (circa 25% van de bevolking). In de omgeving van het dorp staan vooral sinaasappelbomen.

In een dorp met alleen maar trappen is het niet eenvoudig om verbouwingen uit te voeren. Hier heeft men er echter wel iets op gevonden. Men verplaatst de materialen met een voertuig dat is uitgerust met rupsbanden

We brengen ook nog een bezoek aan het plaatselijke kerkhof.

Wasplaatsen zoals je die hier ziet, waren vroeger erg in trek, maar nu nog wordt er door sommige inwoners gebruik gemaakt van deze wasplaatsen.

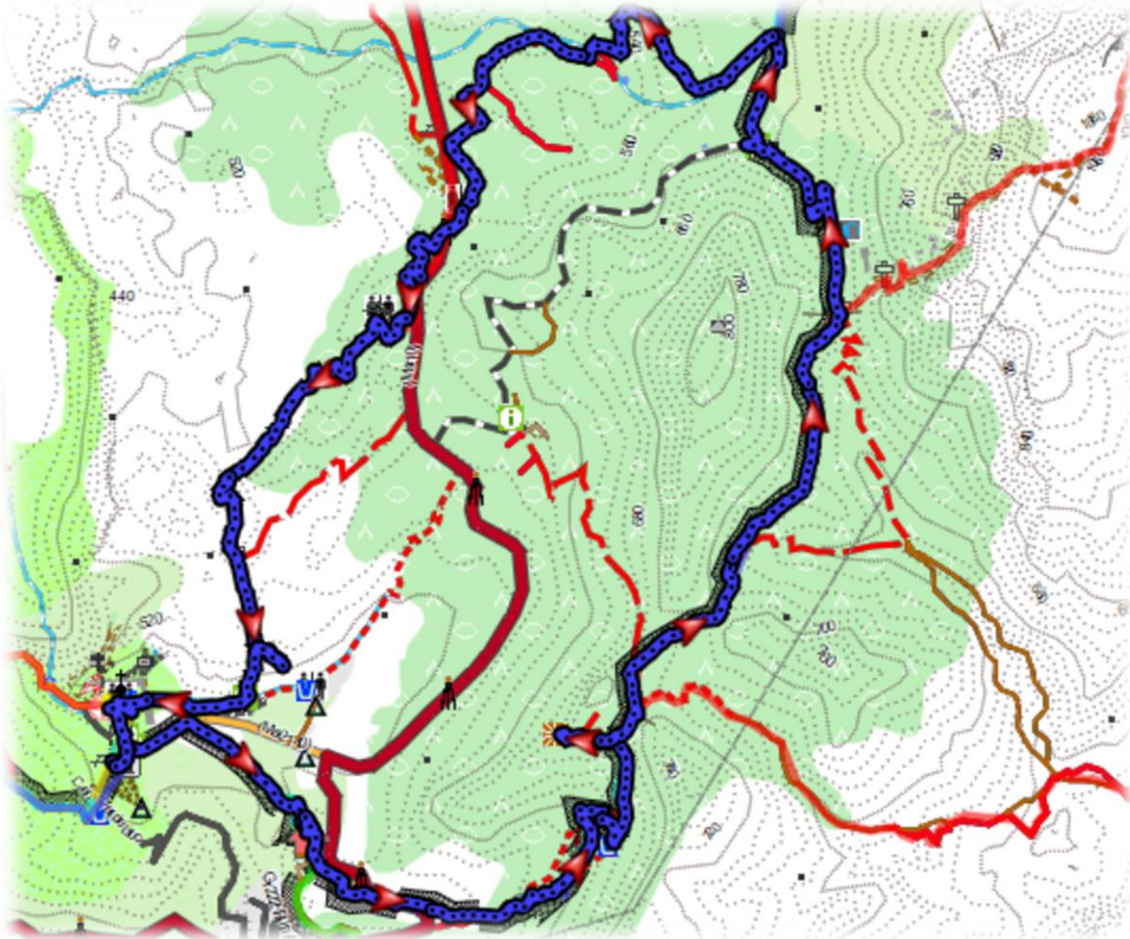
Sommige druivensoorten kunnen nu al worden geplukt.

Het bezoek aan het dorpje wordt afgesloten met een terrasje.

Maandag 19 augustus 2024

Soort : Luswandering klooster Lluc
Plaats : Lluc
Afstand : 13 km
Stijgen : 400 m
Dalen : 400 m
Duur : 6 uur

Onderweg naar het klooster Lluc houden we even halt aan een mirador om er enkele foto's te nemen.

De wandeling gaat door schaduwrijke steeneikenbossen. De steeneik (*Quercus ilex*) is een boom uit de napjesfamilie. Deze van nature in Zuid-Europa voorkomende, groenblijvende eik

wordt veel aangeplant als sierboom en ter beschutting, vooral in kuststreken. De boom is bestand tegen de zilte zeewind en de luchtvervuiling in de stad.

De bast van de steeneik wordt gebruikt voor het looien van huiden. De vruchten van de steeneik zijn, wanneer ze zijn geroosterd, eetbaar. Verder worden ze in Spanje en Portugal

gebruikt als voer voor het Iberische varken, dat naar zeggen zijn smaak ontleent aan de eikels waarmee het wordt gevoerd.

De steeneik levert zeer hard, zwaar hout, in kleine afmetingen, dat azijnhout genoemd wordt, waarschijnlijk afgeleid van azinheira, de naam van de boom in het Portugees. Het leent zich

voor onderdelen die zwaar belast worden zoals in de wagenmakerij en in windmolens voor de kammen van de wielen. Het hout wordt ook als brandhout zeer gewaardeerd.

We krijgen zicht op het door water gebeeldhouwde rotsen. Een proces van miljoenen jaren.

Aan de refuge de Son Amer houden we even halt. Van aan de refuge hebben we tevens mooi zicht op het klooster van Lluc.

Een kalkoven is een oven waarin een calciumcarbonaat (CaCO_3) bevattende grondstof (schelpen of kalksteen) wordt gebrand, waarbij ongebluste kalk (CaO) ontstaat. Een

schelpkalkoven is een oven in een kegelvormige toren, met een hoogte variërend van 15 tot 20 meter en een doorsnede aan de basis van meestal 5 tot 7 meter. Schelpkalkovens werden gebruikt voor de fabricage van schelpkalk, een grondstof voor mortel.

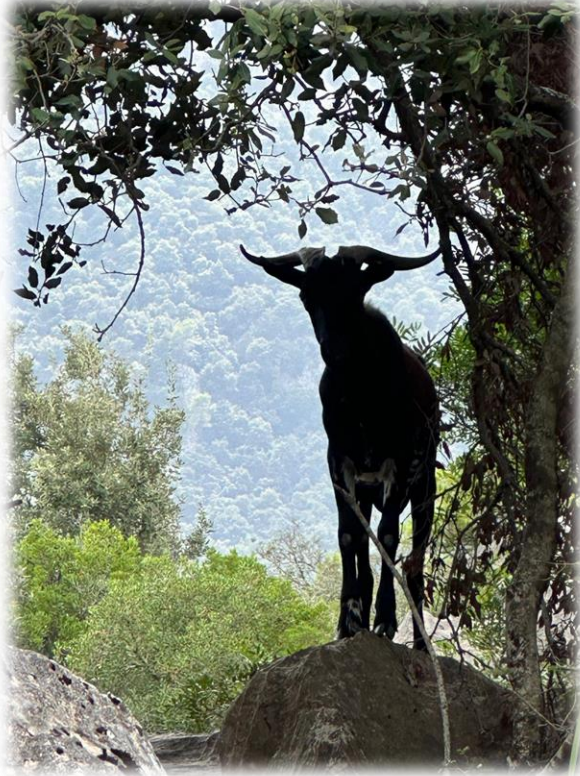
Af en toe dient er ook wat geklauterd te worden.

De putten die we zien zijn niet steeds kalkovens. Sommige putten zijn een restant van een ijskelder. Hierin deed men sneeuw want ijs was veelal niet te vinden op het eiland. Als de sneeuwlaag dik genoeg is vormt er zich onderaan een ijslaag. Men dekte dit af met stro voor

de isolatie. In de zomer nam men dan een stuk ijs en plaatste dit in de keuken in een kast. In die kast werden dan bederfbare waren zoals groenten, vlees en vis bewaard. Die kast was van hout en goed geïsoleerd. We gebruiken nog steeds de naam van zo'n kast, namelijk ijskast.

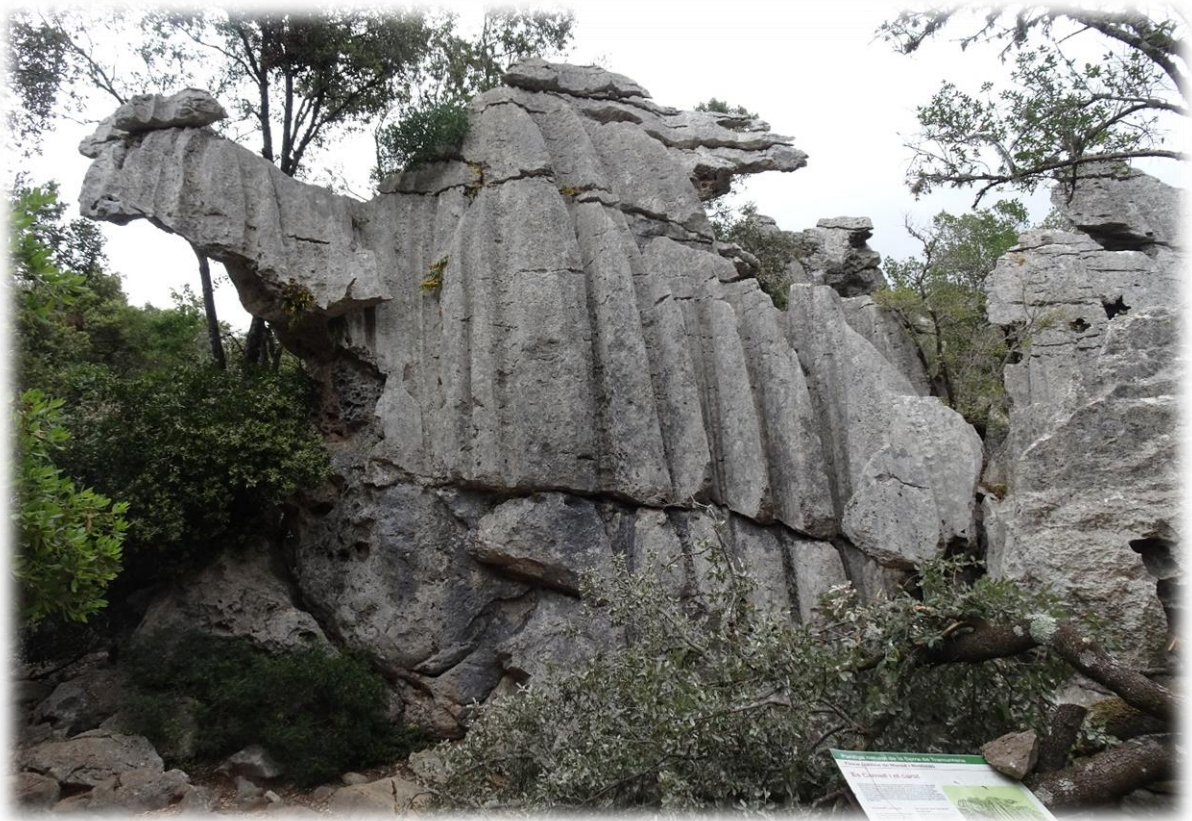
Affodil vindt men vooral rond het Middellandse Zeegebied en in het zuidwesten van Azië. De gedroogde stengels worden in sommige gebieden gebruikt om manden van te vlechten. In

Italië worden de bladeren gebruikt om burrata, een soort kaas, in te wikkelen. Zowel kaas als bladeren zijn hooguit een paar dagen houdbaar en wanneer de bladeren verwelkt zijn is duidelijk dat de kaas niet goed meer is. Op Sardinië wordt honing van de bloemen geproduceerd.

De natuur heeft grillige vormen gemaakt in het gesteente. Op sommige plaatsen lijkt het wel of men met een hamer en bijtel de rotsen heeft bewerkt.

Een veel bezochte rotsformatie is de kameel. Maar sommigen zien er eerder een schildpad of een ander dier in.

Vanop de hoogste plaatsen kan men in de verte de zee zien.

Arbeiders zijn aan het werk om, langs de weg, een waterleiding aan te leggen.

Overall in Mallorca is men begonnen met het restaureren van de oorspronkelijke paden die de dorpen met elkaar verbinden. Het is een ambachtelijk werk dat zeer arbeidsintensief is. Steen